

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Relata refero

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161403011904/facsimile.pdf> (tilgået 23. oktober 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Den sidste glædedes, og troede alt var trygt.
 Af Bryllupsgjæsternes kun kunne være faa.
 Den første (som for Tiden at forsaac)
 Den sidste i sit Fag tiltaler saa
 Naadte andet: »jeg har kiendt en eneste, ei flere,
 Som kundet har extempore.»
 Der mangen er, som De, til Prækestolen født;
 Men denne sielens Gave aldrig nød.* —
 »De saae kun een; i mig den anden see,
 Som tale kan extempore!» —
 »Om De det giøre kan nu strax, jeg Dem betaler
 Tre hundrede Rixdaler.«
 Den anden svarede: »ja va!†)»
 Hvad Tale er det, De befaler?« —
 »O! intet at befale!
 Jeg tænker paa, Exempti gratia,
 En Brodersale;
 Men giør De mindste Bok i Deres Ritual,
 De svarer mig en Nge Kapital.
 Jeg forfræn for Spøg til Brud vil tage.«
 Han hende tog.
 Rivalen Mynten drog.
 Med al Nøiagtighed og mueligste Umage
 Har førte Taler ud.
 Da den var endt: »Seer, Verner, her min Brud!»
 Og hende gav et Kys.
 »Nei,« raabte strax den anden Frier, »syst!
 Det Spøg er lidt for vidt at drive.« —
 »Tør jeg Dem min Bevilgning giøre!»

Der blev en føel Alarm,
 Nær revned Taleren af Harm.
 Der blev Proces. Ved øverste Instans
 Faldt denne Dom:

Den Brud er hans,
 Hvis Vielse saa snart var færdig.
 Den Veddeprædikant er Embedet uværdig.

*) Ja va; ja, lad gaae, Top; (det spanske va!).